

родишь да удушава престъпните помишления и да не допуща да са разпространяватъ въ вреда на републиката. Сѣки е длъженъ да обажда, ако чуе нѣщо зловредно. Но главното достоинство на донесението е истината. Изявительтъ на злото предупреждава злото, затова е и достоенъ за награда, както и сѣки, който окаже услуга на отечеството си; затова отечеството и награждава доносителтъ; но колкото е похвално да явяваме предъ законътъ дѣйствителните злоумишления, толкова е глупаво и престъпно да правиме лъжливо донесение противъ нѣкой гражданинъ. Законътъ *de lesu majestatis* е установенъ не съ цѣль да умножи донесенията, а съ цѣль да ги смали. Императорътъ желае, щото добрите граждани да живѣятъ спокойно и да вкусватъ плодовете на своите трудове, безъ да бждатъ обезпокоявани отъ клѣветниците. Какво може да бжде по-лоше нѣщо отъ клѣветата? Клѣветата погубва честта на гражданинътъ, разваля неговото семейно благополучие, черни неговите заслуги предъ отечеството му. Цезарьтъ отъ сичките други пороци най-много ненавижда клѣветата. Милосердъ камъ сичките престъпници, той е неумолимъ само камъ клѣветниците. Пинарий! Тебе та не било срамъ да клѣветишь гражданинътъ Кремуция Корда, и послѣ съ своите собствени думи си обличилъ клѣветата си.

Пинарий.

Но това, великий господине, що съмъ казалъ азъ за Анцалите, е справедливо, и, слѣдователно, моето донесение не е съвсѣмъ лъжливо.

Сеянъ.

Онова, що говоришь за Анцалите, не може да са счете за твоя особенна заслуга: едно сжчинение, което го чете